

блжняя-та стая единъ големъ сондукъ поленъ
сосъ дрехы, окрашены сосъ злато и адаман-
ты. Добра възблагодари звѣри за негово-те
примѣжаніе, и послѣ взе най проста-та отъ
нихъ, и говоряше на служительница-та да скрие
прочин-те, зацо ще ги подари на сестры-те
св. Едва произнесе тыя слова стана абіе нея-
венъ оный сондукъ, и тогда отецъ нейный
рече, какъ негли звѣрь е некаль да ги има
всичкы она, и абіе оный сондукъ ся намѣри
на перво-то мѣсто. Добра прочее ся облече, и
между това време даде ся извѣстіе на нейны-
те сестры, кои ся притероха тамо сосъ свои-
те мужіе, но и двѣ-те ся нахождаха въ зло-
щастіе. По голема-та бѣ ся уженила за едно-
го краснаго Начал. по той любяше толко своя-
та красота, що-то венчкйй день не си мисляше
за друго токмо за свое-то благообразіе, и пре-
зираше лѣнота-та на своя-та жена. Втора-та
бѣ ся вѣнчала сосъ одного остроумнаго, кой
не употребляваше на друго свое остроуміе,
токмо да смущава чловѣцы-те, и наипаче же-
на-та си. Сестри Добрини ся нараниха смер-
тоносно, като видѣха нея какво-то Царица, и
красна какво-то солнце-то. Нищо не ползова